

U S N E S E N Í

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátě složeném z předsedkyně Mgr. Daniely Zemanové a soudců JUDr. Barbary Pořízkové a JUDr. Radana Malíka v právní věci žalobkyně: **M. S.**, zast. JUDr. Barborou Lukšovou Frantovou, advokátkou se sídlem Washingtonova 1599/17, Praha – Nové Město, proti žalovanému: **Magistrát hlavního města Prahy**, se sídlem Mariánské náměstí 2, Praha 1, proti rozhodnutí žalovaného ze dne 1. 3. 2010, sp. zn. S-MHMP 788847/2009/OST/Pt/Hn, za účasti osob zúčastněných na řízení: **I) Lidové bytové družstvo Praha 10**, se sídlem Slovinská 597/10, Praha 10 – Vršovice, **II) Ing. J. H.**, **III) Ing. J. H.**, **IV) S. H.**, **V) M. E.**, **VI) I. E.**, **VII) M. U.**, **VIII) PaedDr. J. S.**, **IX) Z. S.**, **X) Mgr. J. S.**, v řízení o kasační stížnosti žalovaného, o kasační stížnosti osoby zúčastněné na řízení I) a o kasační stížnosti osob zúčastněných na řízení II) – IV), VIII) a IX) a J. H. a J. H., všichni zast. Mgr. Ing. Jindřichem Hrochem, advokátem se sídlem Bohuslava ze Švamberka 1284/12, Praha 4, proti rozsudku Městského soudu v Praze ze dne 26. 4. 2012, č. j. 10 A 69/2010 – 202, o návrhu osoby zúčastněné na řízení I) na přiznání odkladného účinku kasační stížnosti,

t a k t o :

Kasační stížnosti **s e** odkladný účinek **n e p ř i z n á v á**.

O d ů v o d n ě n í :

Včas podanou kasační stížností se osoba zúčastněná na řízení I) (dále „stěžovatel“) domáhá zrušení výroků I) – III) v záhlaví uvedeného rozsudku Městského soudu v Praze (dále jen „městský soud“), kterým bylo podle ustanovení § 78 odst. 1 zákona č. 150/2002 Sb., soudního řádu správního, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „s. ř. s.“), zrušeno rozhodnutí žalovaného ze dne 1. 3. 2010, sp. zn. S-MHMP 788847/2009/OST/Pt/Hn, a věc byla žalovanému vrácena k dalšímu řízení.

Součástí podané kasační stížnosti je rovněž návrh na přiznání odkladného účinku kasační stížnosti. Uvádí, že kdyby kasační stížnost neměla odkladný účinek, měl by

žalovaný po zrušujícím rozsudku městského soudu pokračovat v řízení o odvolání proti rozhodnutí o odstranění stavby. S ohledem na povahu věci a obsah kasační stížnosti však stěžovatel navrhuje, aby byl odkladný účinek přiznán. Rozhodovací důvody městského soudu, které vedly ke zrušení napadeného rozhodnutí žalovaného, jsou nesprávné; jde především o závěr, že při rozhodování o odstranění černé stavby v domě musí stavební úřad zjišťovat souhlas vlastníka (spoluvlastníků) v domě s tímto odstraněním a odstranění nařídít jen v případě, kdy je souhlas vlastníků dán. Dále je nesprávný závěr městského soudu, že pro posouzení věci ve veřejnoprávním sporu jsou relevantní soukromoprávní poměry mezi spoluvlastníky domu, takové závěry by totiž vedly k absurdním důsledkům.

Kasační stížnost obsahující návrh na přiznání odkladného účinku byla zaslána k vyjádření všem ostatním účastníkům řízení. Nejvyšší správní soud obdržel vyjádření k návrhu na přiznání odkladného účinku pouze od žalobkyně, která má za to, že nejsou splněny podmínky pro přiznání odkladného účinku, neboť na straně stěžovatele nemůže dojít ke vzniku jakékoliv nenahraditelné újmy tím, že došlo k pravomocnému zrušení rozhodnutí žalovaného.

Podle § 107 s. ř. s. nemá kasační stížnost odkladný účinek; Nejvyšší správní soud jej však může na návrh stěžovatele přiznat, ustanovení § 73 odst. 2 až 5 s. ř. s. se užijí přiměřeně.

Dle § 73 odst. 2 s. ř. s. soud na návrh žalobce po vyjádření žalovaného usnesením přizná žalobě odkladný účinek, jestliže by výkon nebo jiné právní následky rozhodnutí znamenaly pro žalobce nepoměrně větší újmu, než jaká přiznáním odkladného účinku může vzniknout jiným osobám, a jestliže to nebude v rozporu s důležitým veřejným zájmem.

Od stěžovatele, který žádá o přiznání odkladného účinku, se především očekává dostatečně konkrétní a individualizované tvrzení o tom, že mu v důsledku napadeného rozhodnutí (jehož sistace by bylo přiznáním odkladného účinku kasační stížnosti dosaženo) vznikne nepoměrně větší újma, než jiným osobám, a vysvětlení, v čem spočívá tato újma a její rozsah. Vylíčení podstatných skutečností o nepoměrně větší újmě musí svědčit o tom, že negativní následek, jehož se stěžovatel v souvislosti s napadeným rozsudkem krajského soudu obává, by pro něj byl zásadním zásahem. Kromě výše uvedeného stěžovatele tíží též důkazní břemeno k v návrhu uplatněným tvrzením. Unesení tohoto důkazního břemena po stěžovateli vyžaduje, aby tvrzení, kterými odůvodňuje návrh na přiznání odkladného účinku, také řádně doložil.

Tvrzení stěžovatele, kterými odůvodňuje nutnost přiznání odkladného účinku, které jsou současně důvody samotné kasační stížnosti, však nijak neprokazují, že by nepřiznáním odkladného účinku kasační stížnosti vznikla stěžovateli nepoměrně větší újma, než jaká přiznáním odkladného účinku může vzniknout jiným osobám. Stěžovatel totiž žádným způsobem nespecifikuje, jak konkrétně by se v projednávané věci mělo nepřiznání odkladného účinku jeho práv, pouze obecně poukazuje na procesní důsledky rozhodnutí městského soudu, povahu věci a obsah kasační stížnosti.

Zruší-li krajský, resp. městský soud rozhodnutí správního orgánu, je povinností správního orgánu pokračovat v řízení a řídit se přitom závazným právním názorem vyjádřeným v pravomocném soudním rozhodnutí. Tato skutečnost je však logickým důsledkem toho, že správní soud je soudem přezkumným, který nemůže nahradit postup správního orgánu, a jako taková nemůže být bez dalšího důvodem pro přiznání odkladného účinku.

Charakter odkladného účinku spočívá v jeho mimořádnosti a je na stěžovateli, aby soudu předložil všechny argumenty, na základě kterých se domnívá, že by pro něj realizace rozsudku městského soudu znamenala újmu, která je reálná a nepoměrně větší, než jaká by mohla vzniknout jiným osobám.

Nejvyšší správní soud s ohledem na výše uvedené vyhodnotil, že stěžovatel neprokázal existenci ani jedné z podmínek pro přiznání odkladného účinku stanovených v § 73 odst. 2 s. ř. s. Z tohoto důvodu nebylo možno odkladný účinek kasační stížnosti podle ustanovení § 107 s. ř. s. ve spojení s § 73 odst. 2 s. ř. s. přiznat.

Poučení: Proti tomuto usnesení **n e j s o u** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 15. srpna 2012

Mgr. Daniela Zemanová
předsedkyně senátu